

Даниела Горчева

Коя е тази ламя, която иска да глътне зелената Морска градина във Варна и да задуши варненци в прегръдката си? Има ли кой да се изправи срещу изпълзялото от котилото на червените ни военноморски сили чудовище или юнаците са само в народния фолклор?

Погледнах към родните патриоти, които се дерат по реални площади и виртуални форуми и видях тези кралимарковци да махат боздуганите си срещу беззащитни хора, които не били толкова етнически българи или не били толкова християни, или ако са християни, не били дотам православни, колкото били самите те. Погледнах към народния юнак Бойко Борисов и мернах този Херкулес на обещанията да показва добре отгледаните си мускули на прехласнати журналистки, които възторжено мълвят: машала, ашколсун.

Тъкмо да си кажа, че отнийде взорът надежда не види и ги видях. Оказа се, че дори у нас, където половин век се култивираха духовни лилипути и нискочели бабаити, има герои, дръзнали да размахат меча на гражданската доблест срещу октопода на мафията, опасал страната ни. Те не са мускулести като премиера-каратист, нито кресливи като родните наци(онали)стчета, дори не са мъжаги като българския борец за мъжественост Боянчо, самонарекъл се Расате.

Те са обикновени граждани. Обикновени ли казах? Никак даже не са обикновени, поне докато всички ние не подкрепим смелата им битка. Защото запазването на Морската градина далеч не засяга само варненци.

*Интервю на Даниела Горчева с **Мария Христова** от партия "Зелените", Варна, с архитект **Калина Павлова**, член на „Обществен център за околна среда и устойчиво развитие” и с **Юлиан Чолаков**, председател на „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията”*

- Какви нередности в сделката за Морската градина във Варна предизвикаха протестите на граждани, на граждански сдружения и на партия „Зелените”?

- Нередностите могат да бъдат изброявани много дълго, но ето накратко: продажбата на изключителна държавна собственост без търг и конкурс; цената, на която е продадена земята от крайбрежието на Варна; монополизацията и нарушаването на границите и на характера на Морската градина.

- Чия собственост е Морската градина във Варна?

Ламята на корупцията срещу куража на гражданите

Написано от Administrator

Сряда, 02 Декември 2009 21:04 - Последна промяна Сряда, 02 Декември 2009 21:12

- Цялата територия на Морската градина е публична държавна собственост, която е отдадена за управление на Община Варна. Част от Приморски парк, както се нарича парка след Шокървия канал, обаче вече е обект на частна собственост. Това се реализира постепенно през трите мандата на управление на настоящия кмет на община Варна – Кирил Йорданов.

- Казахте, че става дума за продажбата на изключителна държавна собственост без търг и конкурс?

- Да, точно така. Продадената земя е част от бреговата ивица, превърната в стабилна покривка. Тази стабилна покривка, образувана от извършени брегоукрепителни работи в продължение на десетилетия и с пари на данъкоплатците създава защитен буфер от морето за Морската градина на Варна и дава възможност за организирането на повече плажна площ. Морската градина пък е създадена и замислена за крайморски парк и превръщането ѝ във вътрешно градски парк подменя характера и стойността ѝ. Как и защо укрепеният с пари на данъкоплатеца бряг за предпазване на парка и увеличаване плажната и пешеходна зона край морето се продава, въпреки че е изключителна държавна собственост? И каква целесъобразност налага Морската градина да се превърне във вътрешно градско пространство, след като няма да граничи с морето, а с градски имоти частна собственост, придобити за 50 евро на кв.м.?

- Как е осъществена тази очевидно корупционна схема?

- Това се е случило, след като непосредствено преди сделката теренът, предмет на продажбата, специално е бил преактуван от изключителна държавна в частна държавна собственост, за да бъде използван издаденият от БАИ на “Холдинг Варна” АД сертификат за инвестиция „първи клас”. Цената, на която е продадена земята от крайбрежието на Варна е скандална. По-рано тази есен, от отговора на Областна управа – Варна на заявление по Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) на журналиста Иван Михалев от в.”Капитал”, стана ясно, че основанията за ниската оценка на земята са не защото продаваната земя е скат с голям наклон, а защото въпросната територия няма действащ подробен устройствен план (ПУП). Същото се потвърди, когато се запознахме с документите от лицензираната оценка по едно от административните дела, които водим в момента срещу сделката. Липсата на ПУП е откровена лъжа, тъй като такъв за крайбрежната зона на Варна има действащ още от 2002 г. Същият този план гордо се представя от инвеститора „Холдинг Варна” АД като проект „Алея първа”. Освен това заложените показатели за застрояване противоречат на Закона за устройство на черноморското крайбрежие (ЗУЧК). Вместо това се залага на административни трикове за промяна на зоната от „градска брегова зона” в „зона за обществено обслужване” за застрояване, като по този начин окончателно се загубва характерът на територията като брегова зона. Ето така се гарантира на инвеститора (и едновременно собственик на проектантското дружество, проектиращо варненското градоустройство) изграждане на пет хотела, от които единият с височина до 35 м., които могат да са включително и апартаментен тип за жилищно ползване и се удължава срокът и разширява кръгът на възможното строителство за 30 години напред,

независимо от законодателните промени.

- Купувачът отговаря ли на изискванията за сертификат?

- Категорично не. Същият купувач е свързан и с друг голям инвестиционен проект, който е провален. Няма известни публично-частни проекти на инвеститора, които да са завършени. Проектът за реконструкция на стария стадион Варна е възложен на дружеството Химиимпорт АД. По данни от медиите, първата копка за новия стадион е направена на 12 септември 2007 г., но досега не си личи да е завършен поне нулевият цикъл на стадиона. Особено тревожно е съмнението дали на мястото на стария стадион и изобщо дали в обозримо бъдеще някъде и къде ще се гради градски стадион.

- Споменахте и нарушаването на границите и на характера на Морската градина.

- Името „Морска градина” не е случайно и до юни месец 2009 Морската градина на Варна действително граничеше с морето. В края на 19 век тогавашният кмет Михаил Колони заедно с братя Шкорпил и Антон Новак набира средства, с които изкупува частните земи в крайбрежната част на града и оформя първите граници и изглед на Морската градина. По-късно далновидни управници запазват политиката на разширяване на този парк като включват в границите му земите по крайбрежието до двореца Евксиноград. По предложение на сегашния кмет на Варна - Кирил Йорданов, който за трети пореден мандат е кмет, подкрепен от БСП, започва политика на редуциране на територията на Морската градина. Постепенно през годините понятията се подменят и частта след Шокърския канал е преименувана на Приморски парк, а границите на втората част бързо се подчиняват на частни интереси и поради абдикиране от отговорността за справедливо компенсирание на собствениците. Докато се стигне до днес, когато единствената защитена от строежи паркова зона е историческата част на Морската градина. Една крайно недостатъчна територия за основен парк за отдих на варненци.

- Областната управа във Варна предостави ли ви документацията по сделката, както са длъжни според Закона за достъп до обществена информация?

- Малка част от исканата документация ни беше предоставена, макар и извън законовия срок. Останалата част от информацията ни стана известна по административно дело 2943/2009, образувано във връзка с продажбата на крайбрежните части на Морската градина, въпреки опитът преписката да бъде изтеглена преди да сме я разгледали. Но Областна управа – Варна изобщо не се притесни да заяви в официално писмо до съда скандалното си искане за оттегляне на приложените документи с аргументацията, че делото било заведено единствено, за да получим достъп до тях. Всъщност в тази сделка всичко, което споменахме досега, както и фактите, които сме изложили в нашите сигнали до НС, МС и ВКП е неприемливо и скандално. Фактите са изложени и в жалбите ни срещу заповедта за продажба на 122 дка от Морската градина, и срещу сертификата издаден от БАИ на Холдинг Варна АД за проекта „Алея първа”.

- Споменахте монополизацията?

- Монополизацията във Варна вече достигна критични граници с масираното овладяване на цели пазарни сектори (туризъм, транспорт, недвижими имоти, градоустройство, търговия) от един инвеститор, като за целта се използват дори насърчителни мерки по Регламент 800/2008 на ЕС. Вместо да бъдат поощрявани дребните предприемачи с оглед жизнено важната необходимост от създаване на средна класа в България, е насърчена една крупна групировка да открива нови работни места за наемни работници, които да бъдат зависими от нея, за да участват в подписки и да гласуват на избори по волята на групировката и на нейните кръстници.

- Като казвате групировка, предполагам че имате предвид „ТИМ”. Какво всъщност представлява ТИМ?

- ТИМ е неявна икономическа групировка, поддържана до голяма степен от страх и мит за всесилие. По данни от журналистически разследвания ТИМ е проект на правителствено или по-високо ниво, зад който стои кръгът на червените генерали от военно-морските сили. През не толкова далечната 1994 г. ТИМ е създадена сред силовите групировки, за да раздаде „правосъдие” и да накаже некоректните. Редом с това обаче около имената на публичните ѝ ръководители започнаха да се създават монополистични икономически обединения от фирми, фирми които чрез сила и заплахи превземаха в различни проценти цели пазарни сектори. Днес едни от най-големите юридически лица, ръководени от групировката са акционерните дружества Холдинг Варна, наследник на Приватизационен фонд Варна, Химимпорт Холдинг, Централна кооперативна банка, която е основен кредитор на Община Варна.

- Хората страхуват ли се да подкрепят вашата акция, знаейки че зад тези апетити стои варненската групировка ТИМ?

- Определено има страх, който автоматично защитава „територията” на ТИМ. Красноречиви са случаите на подписката ни за ревизиране на сделката, когато някои се смущаваха да поставят подписа си на първо място от поредната нова бланка. Едва след като се убеждаваха, че преди тях има още много подписани граждани и те се преставаха да напишат имената си. Спекулациите с българо-холандския проект „Моят бряг” като алтернативен на „Алея първа”, за да се дискредитират активни граждани, случаите на натиск и директни заплахи върху някои от тях, дублирането на протеста ни пред Областна управа с друг на ултраси на ПФК „Черно Море”, собственост на ТИМ, които скъсаха агитационните ни материали... Ако добавим необяснимото мълчание на премиера и институциите, страхът и липсата на чувство за защитеност и сега са напълно оправдани.

- Новото правителство обеща да воюва ефективно с корупцията? Има ли изглед, че тези обещания ще бъдат спазени?

- Засега правителството стои безучастно и мълчи. Един от репортажите на РЕ:ТВ е запечатал красноречиво отношението на Председателя на Министерски съвет – Бойко Борисов, който задъхано отговаря на всеки журналистически въпрос, освен на въпроса за Морската градина. Всъщност този въпрос стана причина премиерът да обърне гръб

Ламята на корупцията срещу куража на гражданите

Написано от Administrator

Сряда, 02 Декември 2009 21:04 - Последна промяна Сряда, 02 Декември 2009 21:12

на журналистите.

Не получихме отговор и на въпроса ни във връзка със заплахите, дали правителството и МВР са в състояние да защитят нас и нашите семейства. Както виждате, нямаме данни за политическа активност от управляващите по този казус. Това единствено потвърждава слуховете за обвързаността на новата политическа власт с групировката ТИМ.

- Какви са следващите стъпки, които ще предприемете?

- Битката за Морската градина е битка за реална демокрация и за отвоюване правата на гражданите като върховен суверен. За съжаление правната практика до момента не позволява на всеки гражданин в качеството си на данъкоплатец да има правно основание да извършва контрол върху законността на разпореждането с държавна собственост, особено в случая със земя обект на изключителна държавна собственост, каквото е крайбрежието. Това означава, че ако не се предприемат действия по промяна на съдебната практика, държавната собственост може да бъде разпродадена напълно, без гражданите да имаме право да оспорим административния акт, а да ни се налага да завеждаме дела по ГПК с материален интерес, с такси в особено големи размери. Всяка следваща стъпка до голяма степен ще зависи от изхода на предходните, т.е. от волята на ръководителите на държавните органи: Министерски съвет, прокуратура и естествено от потенциала за разум и морал на народните представители в 41-то Народно събрание на Република България.